

สนทนาธรรมจากป่าสน บนยอดเขาใน Dalat

สู่หาดทรายขาว ทะเลสวย ที่ Nha Trang

เวียดนาม

10 - 23 พ.ค. 58

โดย

พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง

สมาชิกชมรมบ้านร่มมะเดินทางไปสนทนาธรรมภาคภาษาอังกฤษที่

Dalat และ Nha Trang เวียดนาม

เนื่องจากสมาชิกชมรมบ้านร่มมะเวียดนามได้เรียนเชิญ

ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ไปสนทนาธรรมภาคภาษาอังกฤษ

ระหว่างวันที่ 10 พ.ค. – 23 พ.ค. 2558 ตามกำหนดการดังนี้ คือ

10 พ.ค. 58: กรุงเทพฯ – ไซ่ง่อน – ดาลัด

เดินทางไปไซ่ง่อนโดยสายการบินแอร์เอเชีย เที่ยวบิน FD 650 DMK - SGN
07h45 - 09h15. เดินทางต่อไป Dalat โดยสายการบินภายในประเทศ บ่ายถึง
Dalat เข้าพักที่รีสอร์ต K'lan

11 พ.ค. 58: Dalat

เช้า พักผ่อนตามอัธยาศัย

บ่าย: 16h00-18h00 สนทนาธรรม

12 พ.ค. 58-13 พ.ค. 58: Dalat

สนทนาธรรมทั้งวัน เช้า: 9h00-11h00; บ่าย: 16h00-18h00

14 พ.ค. 58: Dalat

เช้า: สนทนาธรรม

บ่าย: ว่าง

15 พ.ค. 58-16 พ.ค. 58: Dalat

สนทนาธรรมทั้งวัน, เช้า: 9h00-11h00; บ่าย: 16h00-18h00

17 พ.ค. 58: Dalat – Nha Trang

เช้า : พักผ่อน

บ่าย: เดินทางไป Nha Trang พักที่ The Light Hotel and Resort

18 พ.ค. 58: Nha Trang

เช้า: ชมเมือง

บ่าย: สนทนาธรรม

19,20, พ.ค. 58: Nha Trang

สนทนาธรรมทั้งวัน,เช้า: 9h00-11h00; บ่าย: 16h00-18h00

21 พ.ค. 58 : Nha Trang

เช้า : สนทนาธรรม

บ่าย : ว่าง

22 พ.ค. 58 : Nha Trang

เช้า: ชม Doc Let

บ่าย: สนทนาธรรมภาษาอังกฤษนอกสถานที่

23 พ.ค. 58: Nha Trang – Saigon – Bangkok

เช้า เดินทางจาก Nha Trang ไปไซ่ง่อน โดยสายการบินในประเทศ และต่อแอร์เอเชีย เที่ยวบิน FD 655 SGN-DMK 17h20-18h45 ถึงกรุงเทพโดยสวัสดิภาพ

ค่าใช้จ่าย

1. ตามรายการคนละ 485 USD พักวิลล่าละ 4 คน (มี 2 ห้องนอน และ 1 ห้องนั่งเล่น) ราคานี้รวม: อาหารกลางวัน 14 มื้อ ; ที่พัก + อาหารเช้า ; ค่าเดินทางเป็นกลุ่ม; บัตรเข้าชมสถานที่ในวันที่ 18 พ.ค. ; น้ำแร่
2. ตัวเครื่องบินจาก Saigon – Dalat; Nha Trang – Saigon (ประมาณ): 100USD-150USD
3. ตัวเครื่องบินไปกลับ แอร์เอเชีย กรุงเทพ ไซ่ง่อน (กรุณาจองเอง จองเร็วกว่าราคาจะถูกกว่า)

เที่ยวไป FD 650 DMK - SGN 07h45 - 09h15 วันที่ 10 พ.ค. 58

และเที่ยวกลับ FD 655 SGN-DMK 17h20-18h45 วันที่ 23 พ.ค. 58

ผู้ใดสนใจติดต่อได้ที่

คุณเมตตา ชัยศรีโสภณกิจ 08149864239

คุณนภา จันทรางศุ 0814236997

หรือ ที่มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา 02 468 0239

ภายใน 1 มี.ค. 58 พร้อมเงินมัดจำ \$150 และสำเนาหน้าพาสปอร์ต เพื่อจองตัวในประเทศเวียดนาม (เมื่อจองตัวแล้ว ถ้าไม่ไปจะไม่คืนเงินมัดจำ) รับคนไทยได้ทั้งหมด 24 ท่านหมายเหตุ

- อาหารกลางวันรับประทานที่รีสอร์ท 3 – 4 มื้อ
- โรงแรมที่ดาลัด คือ Dalat: Resort K'lan พักริลาละ 4 คน มี 2 ห้องนอน + ห้องนั่งเล่น

ที่อยู่: HỒ Tuyền Lâm, Phường 4, TP. Đà Lạt, tp. Đà Lạt, Lâm Đồng

Tel: 063 3800 199

- พ.ค. เริ่มฤดูฝนที่ดาลัด ตอนกลางคืนอากาศอาจจะเย็น
- โรงแรมที่ Nha Trang: The Light hotel & resort อยู่ใกล้ทะเล

ที่อยู่: 86B Tran Phu St, Nha Trang city, Khanh Hoa province, Viet Nam

Tel: 84.58.6252333/444

<http://thelighthotel.com.vn/roomcategory/the-light/>

คณะผู้ร่วมเดินทาง (ถึงขณะนี้ 16 พ.ค.58) มี 21 ท่าน ดังนี้
 สุจินต์ บริหารวนเขตต์ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ มศพ.ลำดับที่ ๑
 สุจิตต์ อึ้งภากรณ์ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ มศพ.ลำดับที่ ๒๑
 กระเช้ารัตน์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ลำดับที่ ๔๐
 พลเรือโทนภดล สุธัมมสภา ลำดับที่ ๙๖๒
 รศ. สงบ เชื้อทอง ลำดับที่ ๖๔๒
 พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง ลำดับที่ ๒๗๕
 เผ่าทิพย์ มอนแทนดอน ลำดับที่ ๕๕๙
 นภา จันทรางศุ ลำดับที่ ๕๘๑
 ปริญญา สีดาโสม ลำดับที่ ๕๑๕

เบญจมาศ สุขสำราญ ลำดับที่ ๒๔๕๒
ฟองจันทร์ นันทา วอลซ์ ลำดับที่ ๓๐
จิราภรณ์ ศรีสมุทร ลำดับที่ ๓๖
मारศรี บุรณะไทย ลำดับที่ ๑๒๓๒
ป้อมมณี มณีไพโรจน์ ลำดับที่ ๑๕๖
คณินิจ คุณาบุตร ลำดับที่ ๔๕๘
ขวัญใจ ชินสร้อย ลำดับที่ ๒๐๘๒
ชลินี สะสมทรัพย์ ลำดับที่ ๑๖๔๗
ร.ท.หญิง ปานทิพย์ อยู่ดี ลำดับที่ ๒๐๔๘
ยุพิน สุขลธาดา ลำดับที่ ๓๔๐
วันชัย ภู่งาม ลำดับที่ ๘๑๙
วุฒิเดชา บุญวัฒน์ ลำดับที่

ระหว่างวันที่ 10 พ.ค. 58 – 23 พ.ค. 58 มีโอกาสได้ติดตามท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ไปเผยแผ่พระธรรมที่เวียดนาม ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5 โดยการเชิญของ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะเวียดนาม นำโดยคุณ Tam Bach ผู้ได้รับฉายาว่า อาจารย์สุจินต์ เวียดนาม เธอเป็นหญิงสาววัย 30 กว่าๆ ที่มุ่งมั่นในการเผยแผ่พระธรรมตามแนวพระไตรปิฎก ที่เน้นให้เข้าใจคำสอนว่า “ธรรมะทั้งหลายเป็นอนัตตา” และมีความปรารถนาดีต่อสหายธรรมที่เคยไปนั่งสมาธิด้วยกันตามสำนักต่าง ๆ ณ ประเทศต่าง ๆ (รวมทั้งประเทศไทยด้วย) ให้เข้าใจตามด้วย เพราะเธอทราบดีว่า การนั่งหลับตาไม่ทำให้เข้าใจว่า พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และทรงสอนอะไร แล้วจะไปปฏิบัติได้อย่างไรเมื่อยังไม่เข้าใจ

เธอและทีมงานหนุ่มสาวหลายคนจึงทุ่มเทกำลังกาย กำลังสมอง และกำลัง
ทรัพย์ ช่วยกันแปลหนังสือ “ปรมาตถธรรมสังเขป” และหนังสือของคุณนีน่า วัน กอร์คคอม
พิมพ์เป็นภาษาเวียดนามหลายเล่ม และทำเว็บไซต์ www.dhammadhome.com ภาค

ภาษาเวียดนาม เพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งทราบกิจกรรมต่างๆของชมรมบ้านธัมมะ เวียดนามด้วย

ครั้งนี้เริ่มสนทนารธรรมที่เมืองดาลัท เมืองตากอากาศที่มีชื่อของเวียดนามกลาง พวกเราและสหายธรรมเวียดนามทั้งหมดพักอยู่ที่ K' Ian Resort ซึ่งเป็นรีสอร์ทในป่าสน บนเขา ห่างจากตัวเมืองดาลัท 12 กม. ที่นี่อากาศเย็นตลอดปี ช่วงนี้หน้าฝน

พอดี ฝนจะตกตอนบ่ายๆเกือบทุกวัน เมื่อฝนตกอากาศก็จะหนาวขึ้นอีก อากาศบริสุทธิ์ สดชื่นมาก ป่าสนสามใบก็สวยงาม เห็นต้นสนอ่อนๆ งอกจากลูกสนที่หล่นลงตาม พื้นดินข้างถนนทางเดินขึ้นลงเขามากมาย

วิลล่าที่พักเป็นหลังๆ คนไทยส่วนใหญ่อยู่วิลล่าสร้างใหม่บนยอดเขาที่เห็นวิว ทิวทัศน์ของเทือกเขา ป่าสน และแม่น้ำสี่เหลี่ยมรกตคดเคี้ยวอยู่เบื้องล่าง แต่ต้องเดินขึ้น ลงไปรับประทานอาหารและสนทนารธรรมที่วิลล่าตรงกลาง เดินลงวันแรกเหนื่อยมากจน หอบ ต้องหยุดพักระหว่างทางหลายครั้ง คิดว่าคงไม่ไหวแน่ ขอเดินลงอย่างเดียว ขาขึ้น

มีรถมาส่ง หลายท่านแข็งแรงมากเดินขึ้นลงวันละหลายเที่ยว ท่านบอกว่าวันหลังๆ ไม่รู้สึกเหนื่อยเลย และเห็นผลทันตา เพราะดูหน้าตาท่าทางของแต่ละท่านหนุ่มสาวขึ้นกว่าเดิม

(ภาพโดยคุณนภา จันทรางศุ)

ก่อนวันสุดท้ายจึงตัดสินใจเดินขึ้นเขาเอง เหนื่อยมาก หัวใจเต้นแรง ต้องหยุดพัก แต่ตั้งใจเดินจนถึงวิลล่าที่พัก รู้สึกได้ผลทันที คือ ไม่รู้สึกเพลียและง่วงตอนบ่ายเหมือนเคย ความจริงก็รู้ว่า การเดินเป็นการออกกำลังกายที่ดีที่สุด ทำให้ร่างกายได้เคลื่อนไหวทุกส่วน แต่เดินที่ราบไม่เหนื่อยเหมือนเดินขึ้นเขาอย่างนี้ ยิ่งต้องบังคับตัวเองให้ถึง

จุดหมายด้วยแล้ว ไม่มีโอกาสได้ทำที่ไหนเลย และที่สำคัญอากาศที่บริสุทธิ์ สดชื่นในป่าสนหาไม่ได้ง่ายๆ

เสียidayที่กลัวเหนื่อยในวันแรกๆ ไม่กล้าเดินขึ้นเขาเอง อาศัยรถคุณท้าย (Mr. Thai เจ้าของบริษัททัวร์ ผู้สนใจและศึกษารวมะ เป็นผู้จัดการบริการทุกอย่าง) ที่บริการรับส่งผู้สูงอายุ ถ้ากล้าเดินขึ้นเขาตั้งแต่วันแรก และได้เดินครบ 7 วัน กลับมาคงสาวกว่าเดิมแน่นอน นี่แค่เดินได้ 2 วัน ก็มีคนที่กว่าสาวขึ้นแล้ว

(ภาพโดยคุณนภา จันทรางศุ)

มีผู้มาร่วมสนทนาธรรมที่ดาด์ทามากพอสมควร หลายคนเป็นคนใหม่ บางคนเป็นคนดาด์ท มีหลายคนพบกันหลายครั้ง ที่พาพ่อแม่มาฟังด้วยก็มาก มีเด็กชายนาม (Nam) อายุ 11 ปี เป็นคนดาด์ท ซ้อมมอเตอร์ไซด์แม่มาฟังธรรมทุกวัน ได้ยินว่า เด็กน้อยศึกษาอภิธรรมแค่ 3 เดือนก็เข้าใจมาก มีคำถามมาถามหลายเรื่อง แล้วก็ตั้งใจฟังทุกวัน ไม่คุย ไม่สนใจ ไม่หลับเลย แต่คำถามของเธอเหล่านั้นแสดงว่า ยังไม่เข้าใจ เพียงจำคำถามมาถาม เช่น ให้ท่านอาจารย์ช่วยอธิบายปฏิจจสมุปบาท เป็นต้น ท่านอาจารย์ตอบว่า ถ้ายังไม่เข้าใจสภาพธรรมะที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ ไม่เข้าใจวิชาเดี๋ยวนี้ว่า ไม่รู้อะไร ก็ยังไม่สามารถเข้าใจปฏิจจสมุปบาทได้ ธรรมเป็นเรื่องละเอียด ต้องค่อยๆ ศึกษาทีละคำให้เข้าใจจริงๆ ตั้งแต่คำว่า “ธรรม” คืออะไร เป็นต้น

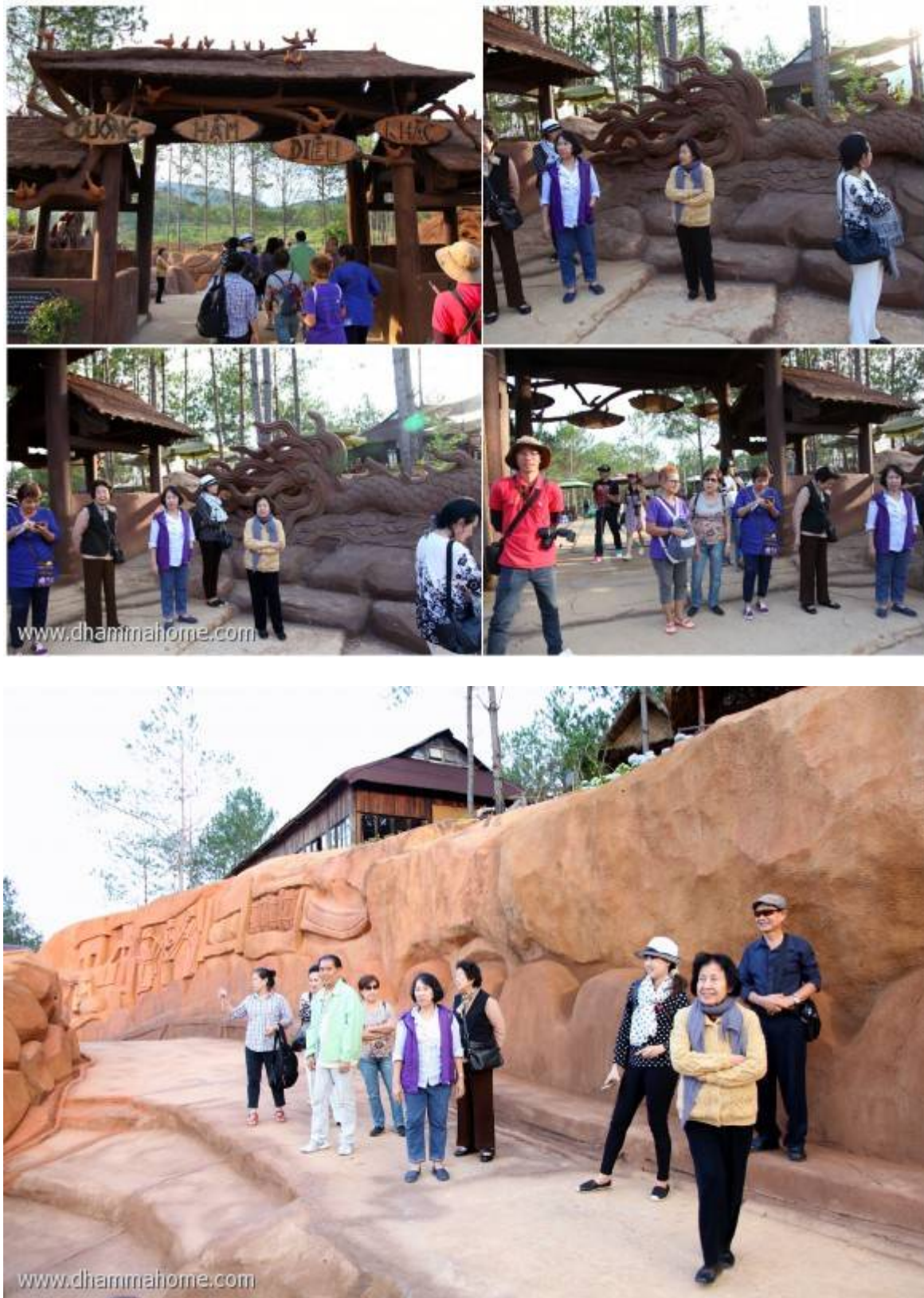
www.dhammadhome.com

ส่วนรายละเอียดธรรมะที่สนทนากันนั้น คุณวันชัย ภู่งามได้กรุณารายงานให้อ่านวันต่อวันแล้ว จึงสบายใจไม่ต้องรีบร้อนทำหน้าที่ผู้รายงานข่าวสดๆ แห้งๆ เหมือนเคย เพราะ

ผู้รายงานข่าวตัวจริงไปเอง ท่านผู้อ่านจึงมีทั้งภาพสวยๆ และรายละเอียดธรรมให้ชมอย่างจุใจ ซึ่งคุณวันชัยต้องทำงานหนักทุกวัน เพราะต้องแบกกล้องวิดีโอบันทึกภาพและเสียง กล้องถ่ายรูป และเขียนเรื่องตอนกลางคืน ขอขอบคุณและอนุโมทนากับคุณวันชัย น้องโม้ยและลูกสาวทั้ง 3 ที่อนุญาตให้คุณพ่อได้มาเจริญกุศลในครั้งนี้ค่ะ ทำประโยชน์ได้มากจริงๆ โดยเฉพาะป่าแดงไม่ต้องอดนอนเพื่อรายงานข่าวสดด้วย

ที่ดาลัท้นอกจากสนทนารธรรม บางวันคุณทำยก็จัดเวลาว่างให้ไปเที่ยวชมสถานที่สวยงามของดาลัท ความจริงคณะของเราเคยไปพักผ่อนที่ดาลัทครั้งหนึ่งแล้ว แต่คนใหม่ยังไม่เคยไป หลายท่านแม้ไม่เคยไป แต่ถ้าท่านอาจารย์ไม่ไป ก็เลือกจะอยู่กับท่านอาจารย์ ส่วนเราแม้เคยไปแล้ว ก็ยังไปอีกเพื่อพาคนไม่เคยไปได้ชมสถานที่สวยงามของดาลัท เช่น ภูเขาหลวงเบียง ที่ต้องนั่งรถจี๊ปผ่านป่าสนไปชมวิวที่ยอดเขาสูง ที่สามารถมองเห็นแม่น้ำสีทองไหลคดเคี้ยวไปตามเทือกเขาสวยงามมาก

(ภาพโดยคุณฟองจันทร์ วอลซ)

และที่พิเศษสุด ไม่เคยมีมาก่อน คือ หญิงดัลท์ที่มาร่วมสนทนาธรรมทุกวัน เรียนเชิญท่านอาจารย์ไปเยี่ยมบุตรชายที่ป่วยเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ตามที่คุณวันชัยรายงานข่าวไปแล้วและเขาเสียชีวิตหลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมง มีพิธีเผาศพวันที่เราจะเดินทางไปเมือง Nha Trang จึงแวะไปคารวะศพที่สุสานบนเขา เห็นสุสานไกลๆ คิดว่าเป็นบ้านบนเขาที่สวยงาม และที่เห็นหลังเล็กๆ เพราะอยู่ไกล ที่ไหนได้เล็กจริงๆ เพราะเป็นที่อยู่ของคนจากโลกนี้ไปแล้ว สร้างให้ด้วยความติดข้องของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ชาวเวียดนามไม่ได้เผาศพที่วัด แต่เป็นสถานที่เผาศพโดยเฉพาะ เป็นอาคารใหญ่ โถงๆ มีที่เผาศพอยู่ตรงกลางและเผาที่ได้ดิน

ตอนที่พวกเราไปถึง ญาติผู้ตายมายืนคอยรับท่านอาจารย์ที่ทางเข้า เขามีศรัทธามากที่ผู้ตายได้ฟังความจริงก่อนตาย และจากไปอย่างสงบ ให้พวกเราวางดอกไม้และคุณ Tam Bach กล่าวนำอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตายได้อนุโมทนาในส่วนกุศลที่พวกเราได้ทำแล้ว บัดนี้ผู้ตายได้เกิดเป็นบุคคลใหม่แล้ว ส่วนพวกเราแม้ยังเป็นคนเก่า แต่จิต เจตสิก รูปก็เกิดดับทุกขณะ และตอนนี้กำลังจะเดินทางจากภพดลัทสูภพใหม่ที่ชื่อว่า งามาง (ออกเสียงตามเวียดนาม) ที่ยังไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร นอกจากจะรู้ว่า ต้องมีเห็น ได้ยิน คิดนึก และยังไม่รู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏเหมือนทุกขณะที่ผ่านมาในสังสารวัฏ

แม้ดัลท์จะมีทิวทัศน์สวยงาม อากาศสะอาดสดชื่น ไม่ร้อนไม่หนาวมาก กำลังเย็นสบายบรรยากาศเงียบสงบ เหมาะสำหรับสนทนารธรรมและพักผ่อน วิลล่าที่พักมีห้องครัวให้ทำอาหารรับประทานเองได้ น้องนภาคนสวยที่เก่งไปทุกอย่าง ได้เนรมิตอาหารไทยแสนอร่อยเป็นมือเย็นทุกวัน และการได้อยู่วิลลาละ 10 คนนั้น ก็แสนจะอบอุ่นด้วยไมตรีจิต ใครเดินขึ้นลงเขาจนปวดเมื่อยก็มีมือปีบนวด (แถมด้วยเท้าถีบอีกต่างหาก โดยมีคุณพรทิพย์ ถูกจิตร เจ้าตำรับ เธอได้รับการถ่ายทอดวิทยายุทธ์มาจากคุณหมอทวีป สามีของเธอเอง ขอขอบคุณที่นำมาถ่ายทอดต่อเป็นวิทยาทาน ซึ่งมีประโยชน์มากจริงๆ) ผลัดกันนวด ผลัดกันถีบ ถ้อยที่ถ้อยอาศัยเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างมีความสุข แต่แม้กระนั้นโลกะก็ไม่เคยพอใจในที่เดิม ต้องย้ายไปทางโน้นทางนี้ หลายคนจึงถามว่าเมื่อไรจะย้ายไปเมืองอื่นบ้าง

และเมื่ออยู่ดัลทครบ 7 วัน ก็เดินทางไปจาจาง (บางครั้งได้ยินเป็นงาซ้าง) ซึ่งเป็นเมืองชาย ทะเล อยู่ห่างออกไป 100 กว่ากิโล แต่ใช้เวลาเดินทางกว่า 4 ชั่วโมง เพราะเป็นทางขึ้นลงเขา ที่มีทิวทัศน์สวยงามและน่าหวาดเสียวในบางครั้ง

ได้หยุดแวะดื่มน้ำมะพร้าว น้ำอ้อยคันที่ร้านข้างทางริมลำธารตอนเที่ยงกว่า แต่ไม่ได้ทานอาหารกลางวันที่นี่ เพราะมีอกลางวันจองไว้ที่โรงแรม The Light ที่พักในเมือง คุณ

ชี Chi คหบดีของเมืองงาจาจ ร่วมกับคุณหง่า Nga เจ้าของโรงแรม The Light ที่พวกเรากำลังเป็นเจ้าภาพมื้อกลางวันในวันที่ 2 หลังจากไปเที่ยวชมเมืองในภาคเช้า คุณชีได้ศึกษาธรรมกับคุณ Tam bach และคุณ Tam Bach ได้มาสนทนารธรรมที่งาจาจ 2 ครั้ง มีผู้สนใจมากพอสมควร จึงเรียนเชิญให้ท่านอาจารย์มาสนทนารธรรมที่นี้ในครั้งนี้นี้ ส่วนคุณหง่าเป็นเพื่อนกับคุณชี เธอเล่าว่าเมื่อมีความทุกข์ใจก็ได้คุณชีคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาทางธรรม จึงมีศรัทธาเป็นเจ้าภาพห้องประชุมที่โรงแรมของเธอเองด้วย มื้อกลางวันที่นี่โรงแรมนั้นเป็นอาหารทะเลที่จัดหนักตามธรรมเนียมเงินได้หวัน คือ แม้แขกจะอิ่มแล้ว อาหารก็ยังเสิร์ฟต่อจนเต็มโต๊ะ เห็นแล้วน่าเสียดายจริงๆ

เมื่อรถแล่นเข้าเมืองงาจาจนั้น รู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะอยู่ป่าสนเสียหลายวัน เห็นแต่ภูเขาและต้นสน วันนี้ได้เห็นโรงแรมขนาดใหญ่เรียงรายไปตามถนนที่อยู่ติดมหาสมุทรแปซิฟิก เห็นห้างสรรพสินค้า ร้านค้า สวนหย่อมที่จัดอย่างสวยงามริมชายหาด ดูสะอาดสะอ้าน น่าเดินเล่นยามเช้าและยามเย็น มีสวนสนุกใกล้โรงแรมด้วย

นักท่องเที่ยวยุคนี้มากมาย ส่วนใหญ่เป็นรัสเซีย เดาจากภาษาที่เห็นตามป้าย รู้สึกเหมือนปลาได้น้ำใหม่ ยังไม่ต้องออกจากกาม คือ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะหรรอก แค่ออยู่ในที่เงียบสงบแม้จะสวยงาม แต่ไม่มีแสงสีไม่ก็วันก็เบื่อแล้ว เพราะไม่มีกิจกรรมอย่างอื่น นอกจากเดินขึ้นลงเขาไปฟังธรรม รับประทานอาหารเท่านั้นเอง

ที่นี่เท่าที่เห็นมีกิจกรรมให้ทำมากมาย นอกจากฟังธรรมแล้ว ก็เดินเล่นชายหาด หรือ เล่นน้ำทะเล หรือ ชื้อของ คนงาอาจเป็นมิตรและเป็นกันเองมาก ตอนเย็นวันแรก ก็จัดเลี้ยงอาหารเวียดนามแบบนาจากที่โรงแรมติดๆกันที่พวกเขาพัก

อาหารเป็นคล้ายๆ ขนมครก แต่เป็นของควา รับประทานกับน้ำซุบ และอีกอย่างคล้ายข้าวเกรียบปากหม้อ มีได้เป็นกึ่ง พวกเราไปร่วมสังสรรค์เกือบทุกคน พวกเขาน่ารักและเป็นเหมือนญาติ ไม่ใช่คนแปลกหน้า

การสนทนารธรรมที่งาจากก็เป็นธรรมชาติ ถ้ามคำถามที่เป็นชีวิตประจำวัน เช่น หญิงคนหนึ่งเล่าว่า สามีตายไป 10 ปี มีลูก 3 คนแต่ก็แยกย้ายไปอยู่คนละเมือง รู้สึกว่าเหวเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก ท่านอาจารย์ตอบว่า ทุกคนอยู่คนเดียวในโลก ต่างคนต่างเห็น แล้วต่างคนต่างคิด แต่ละคนอยู่ในโลกของตัวเอง เป็นโลกทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจ เหมือนกันหมด ไม่ว่าจะมีคนหอมล้อมใกล้ชิดมากมายแค่ไหน จริง ๆ แล้วก็อยู่คนเดียว

แม่อีกคนหนึ่งเล่าว่า ลูกชายติดพนันบอลจนเป็นหนี้ ไม่มีเงินให้เจ้ามือที่ขู่จะฆ่า คิดจะฆ่าตัวตาย แม่ก็กลัวใจอยากจะทำเงินมาใช้หนี้ให้ลูก (ปัญหานี้ฟังดูคุ้นๆ คงมีอยู่ทุกแห่งในโลกนะ) ท่านอาจารย์ถามว่า ถ้าแม่ตายตอนนี้ เขายังเป็นลูกอยู่หรือไม่ ก็ไม่ใช่แล้ว เมื่อไม่ใช่ก็ไม่ติดข้องกลัวใจอีก ไปติดข้องกลัวใจกับลูกใหม่ในชาติต่อไปไม่สิ้นสุด ความติดข้องย้ายไปเรื่อยๆ ไม่ใช่เพราะลูกคนนี้หรือคนไหน แต่เพราะยังไม่ได้ดับความติดข้อง เมื่อยังมีความติดข้องก็ต้องเกิดต่อไป เมื่อเกิดก็ต้องมีภัยจากการเกิดที่ต้องแก้ ต้องเจ็บ ต้องตาย ต้องติดข้อง ต้องโกรธ ที่เกิดจากการไม่รู้ความจริงว่า ทุกอย่างเป็นธรรมะที่เกิดเพราะเหตุปัจจัย เกิดแล้วก็ดับไปทันที แล้วไม่กลับมาอีกเลย

จึงควรศึกษาพระธรรมให้เข้าใจเพื่อละคลายความไม่รู้ และมีลูกอีกคนเล่าว่า แม่อายุ 96 ปีแล้ว อยากให้ได้ฟังธรรมะบ้าง ท่านอาจารย์ตอบว่า ทุกคนอยากฟังความความจริง แต่ไม่มีโอกาสได้ฟัง เพราะไม่ได้ทำบุญไว้ก่อน คนที่มีโอกาสได้ฟังเพราะได้คบสัตบุรุษ จึงควรฟังด้วยด้วยความเคารพ ไตร่ตรองธรรมะ ที่ฟังแล้วโดยแยกกาย และปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมที่ไตร่ตรองเข้าใจแล้ว

ท่านอาจารย์คงมีชื่อเสียงมากทั้งจาก เพราะที่นี้เริ่มมีคนมาก่อวน เป็นผู้ชาวยัย กลางคนบอกว่าศึกษารธรรมจากอาจารย์ดังคนหนึ่งในเมืองไทย แล้วหันหน้าไปพูด ภาษาเวียดนามกับผู้ฟังยาวเหยียด (หันหลังให้วิทยากร) ตอนนี้อ่านเวียดนามไม่ยอม แปลเป็นภาษาอังกฤษให้เข้าใจเลย

สักพักมีคนฟังให้แสดงความไม่พอใจ และมีผู้ชายอีกคนลุกขึ้นพูด มีคนปรบมือให้ จบการสนทนาธรรม ไปถามลูกหลานเวียดนามว่า เขาพูดว่าอะไร เธอบอกแต่เพียงว่า พูดด้วยอกุศลจิต และไม่พูดต่อ วันหลังด้วยความอยากรู้ไปถามอีกคนหนึ่ง เธอเล่าว่า ผู้ชายที่มีคนปรบมือให้นั่นพูดว่า ถ้าอยากแสดงวาตะ ควรไปแสดงที่ชายหาด ไม่ใช่ที่นี่ และแต่ละคนไม่ยอมพูดถึงเรื่องนี้อีกเลย

หลังการสนทนาธรรมที่โรงแรมในเย็นวันหนึ่ง คุณชีเชิญท่านอาจารย์ไปสนทนาธรรมที่บ้านของเธอที่อยู่ห่างออกไปประมาณ 10 กม. มีญาติและเพื่อนของครอบครัวคอยอยู่

เต็มบ้าน มีผู้สนใจถามคำถามหลายคนจนคำ เจ้าภาพจึงนำอาหารว่างมาเลี้ยง มีสาวเวียดนามคนหนึ่งมาพูดเวียดนามกับเรา เพราะคิดว่าเป็นคนเวียดนามเหมือนกัน เธอแนะนำตัวว่า ชื่อ หงะ จึงแนะนำให้รู้จักสามีว่า ชื่อ หงบ เธอหัวเราะ คงเหมือนชื่อเธอที่พอบอก เราก็หัวเราะเหมือนกัน มีทั้ง หง่า หงะ และ หงบ อยู่ต่อไปอาจจะมี หงอ และอื่นๆอีก นับญาติกันได้

วันสุดท้ายเจ้าภาพจัดให้ไปเที่ยว White Sand Doc Let Resort หรือ หาดทรายขาว เพื่อพักผ่อนและสนทนารธรรมในตอนบ่าย รีสอร์ทนี้อยู่ห่างโรงแรมที่พักไป 50 กม. ต้องนั่งรถเลียบมหาสมุทร ถนนช่วงแรกสวยงาม แต่เป็นช่วงสั้นๆ คงเพิ่งสร้างเสร็จ ต่อมาก็คือเป็นถนนที่กำลังก่อสร้าง

ไปถึงรีสอร์ทตอนสายๆ แดดร้อนมาก เห็นหาดทรายขาวและละเอียดมาก ลองไปเดินด้วยเท้าเปล่าแล้วเหมือนเดินบนแป้ง หลายคนลงไปเล่นน้ำ แต่เรานอนบนเตียงผ้าใบใต้ต้นมะพร้าวที่ปลูกไว้มากมายจนเป็นดงมะพร้าว มีน้องนาคคนสวยใจบุญนวดศีรษะเพื่อผ่อนคลาย สบายมากเลยหลับไปจริงๆ

วันนี้ท่านอาจารย์ และคุณ Tam Bach เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันทุกท่าน ที่มากัน 2 คันรถบัส ผู้ติดตามมาจากดัลทักก็หลายคน มีทั้งพระภิกษุและแม่ชี ทราบว่ามีกองทุนสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางและที่พักของนักบวชด้วย

เมื่อเริ่มจัดสถานที่สนทนาธรรมได้ต้นมะพร้าว ริมทะเล ฝนก็ตกลงมาและเริ่มหนักขึ้น จึงต้องนั่งรถบัสไปห้องประชุมของรีสอร์ท และสนทนาธรรมที่นั่น

คราวนี้สาวสวยเจ้าของรีสอร์ทเป็นเจ้าของภาพห้องประชุมและอาหารว่าง สังเกตดูว่าในการเจริญกุศลครั้งนี้ มีแต่ผู้หญิงมาทำร่วมกันทั้งนั้นเลย ตั้งแต่ท่านอาจารย์ คุณ Tam Bach คุณเหง้าเจ้าของโรงแรม เจ้าของรีสอร์ท (จำชื่อไม่ได้) คุณชี ขอนุนโมทนาค่ะ คนไทยก็ไม่น้อยหน้า มีผู้ร่วมเจริญกุศลตั้งแต่ก่อนเดินทาง คือ คุณสุภาพรรณ ฝากเงินไปเจริญกุศลในกิจกรรมของบ้านธัมมะเวียดนาม ล้านกว่าดอง คุณเล็ก สุรภา ที่ไปร่วมสนทนารธรรมที่ดาลัท มอบไมโครโฟนให้มูลนิธิ ฯ นำไปใช้ที่ดาลัท และคุณยุพิน สุขลธาดา ก็มอบให้เวียดนามเก็บไว้ใช้เลย และซื้อให้มูลนิธิ ฯ อีกชุดหนึ่ง ส่วนเครื่องเสียงที่เคยหิ้วไปมากรุงเทพฯ ฯ เวียดนามหลายครั้ง ก็มอบให้ชมรมบ้านธัมมะเวียดนามไว้เป็นสมบัติของชมรม คราวหน้าจะได้ไม่ต้องหอบหิ้วไปอีกโดย รศ.สงบ – พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง และคุณนภา จันทรางศุ ซื้อใหม่มอบให้มูลนิธิฯ และยังมีผู้เจริญกุศลด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์อีกหลายท่าน ขอนุนโมทนา สาธุ สาธุ สาธุ

